

Det vilde være baade uheldigt og urigtigt at forandre de Forhold, som har fæstnet sig i hele vort Erhvervsforhold i lang Tid, af den Grund, at Forholdene i Øjeblikket er i Disfavør af de danske Forbrugere i Forhold til den øjeblikkelige engelske Pris. Jeg tror, det vil være klogt og rigtigt at fastholde disse Priser, indtil Produktionsforholdene skulde blive saaledes i den samlede danske Flæskeindustri, at vi kan taale en Nedsættelse af Prisen, uden at Rentabiliteten gaas for nær. Det er denne Betragtning, der Gang paa Gang har været lagt til Grund, og jeg synes, den er rigtig. Jeg tror ogsaa, det af disse Grunde var klogt og rigtigt, om man saa det foreliggende Lovforslag ud fra det Synspunkt, at det er et nødvendigt Led i Bestræbelserne for at faa denne Rentabilitet saa god som mulig. Skulde den saa blive saa meget bedre, at det var nødvendigt eller betimeligt og rigtigt at sætte Maksimalprisen for Svineprodukter ned, tror jeg ogsaa, der fra vor Side vil være overordentlig stor Villighed dertil. Jeg synes, det ærede Medlem fra Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og hans Partifæller skulde virke stærkest muligt til, at dette kan ske, saa er vi sikkert rede til at tage Følgerne deraf.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sluttede med den Bemærkning, at han ikke havde foretaget Beregninger over Forskellen mellem, hvad en Gris kostede i England, og hvad en Gris kostede i Danmark, idet han sagde, at han ikke havde haft Tid dertil, ikke Materiale dertil og maaske ikke Evne dertil. Men naar man ikke har Tid, ikke Materiale og maaske ikke Evne dertil, ved jeg ikke, med hvilken Berettigelse man bestrider de Tal, jeg har fremlagt her. Jeg synes, det ærede Medlem skulde vente dermed, indtil han havde faaet Tid og Materiale og maaske Evne, eller indtil en anden, der havde Tid og Materiale og Evne, vilde forsøge paa at bestride dem. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at den Erklæring, at han tror ikke, at Ministerens Tal er rigtige, kan afgøre dette Spørgsmaal. Det er nu heller ikke mine Tal. Jeg har oplyst, hvor jeg har dem fra. Det er Andelsslagteriernes Fælleskontor, som har givet mig dem paa min Anmodning om at meddele, hvorledes Forholdet var mellem erholdte Priser i England og Maksimalprisen her. Andelsslagteriernes Fælleskontor har foretaget

Udregningen. Jeg skulde dog tro, at Andelsslagterierne, der som bekendt for nogen Tid siden anmodede om en Forhøjelse paa Maksimalprisen paa Flæsk, ikke skulde have haft nogen som helst Tilbøjelighed til at lægge en Tendens i Retning af, at Maksimalpris i Danmark var højere end den engelske Pris, frem i et Dokument, en Beregning, de giver mig. Jeg maa overhovedet gaa ud fra, at der ingen Tendens er i en saadan Beregning, at den er ganske nøjagtig og saglig. Og naar andre af Beregningerne her viser Prisen pr. kg, Antal af kg, Affaldets Værdi, Sammenlægning, Prisdifferensen pr. kg og det samlede Resultat, maa jeg virkelig gaa ud fra, at det er det rigtige, der her er fremkommet.

Det ærede Medlem siger saa, idet han gaar over til at undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt Maksimalprisen bør nedsættes nu eller hæves, hvad han mener, at dette burde jeg gøre, thi han og hans Parti har aldrig krævet andre Priser af Forbrugerne her i Landet end dem, de faar i England. Jeg tror, at det ærede Medlem har kastet sig ind i hele denne Diskussion uden i Grunden ret at overveje, hvordan Forholdene ligger. Det ærede Medlem synes f. Eks. ganske at have glemmt, at hele Flæskeeksporten er ordnet gennem et Kontraktforhold med Staten, som har givet Andelsslagterierne og visse private Slagterier en Eneret til Eksportslagtning mod en Forpligtelse til at levere det Kvantum, som var fornødent til Markedet, til en Pris, som er fastsat. Denne Pris skal jo fremgaa, skal jo være bekendtgjort, skal jo foreligge. Hvis man ophævede den, ja, saa vilde Prisen jo være fri, og det ærede Medlem ved jo, at Prisen i saa Fald vilde paavirkes fra to Sider. Den paavirkes jo baade fra eet og fra et andet Marked. Den er jo meget højere paa et andet Marked, og hvis den var ganske fri, ved jeg ikke, med hvilken Begrundelse man kunde vide, at den ikke fulgte den høje Tendens paa et andet Marked. Hele dette Forhold hviler jo paa et Kontraktforhold. Hvad jeg kunde gøre i Henhold til denne Kontrakt, det var selvfølgelig at lade den danske Maksimalpris nedsætte til den engelske Pris i Henhold til de Beregninger, Andelskontoret har givet mig. Andelsslagteriernes Fælleskontor vilde da faa den Opgave at bistaa de 3 Herrer, der havde at udregne, hvad dansk Maksimalpris skulde være i Forhold til Noteringen paa det engelske Marked, og de vilde alt-